

Posudek školitele na bakalářskou práci: **Vnímání hranice nevěry v partnerském soužití**

Autor: Bohumila Kočvarová; Školitel: Kateřina Klapilová

Hned z kraje posudku považuji za vhodné poznamenat, že studentku B.Kočvarovou znám z pohledu pedagoga již delší dobu a považuji ji za studentku velmi nadějnou, pečlivou, se velkým zaujetím pro vědecký výzkumu partnerských vztahů. Je proto zcela nasnadě, že se mi nejspíše nepodaří zcela odbourat toto mé subjektivní přesvědčení o jejích kvalitách při psaní posudku na její bakalářskou práci, jež je navíc zaměřena na téma mně výzkumně blízké. Práce se zabývá subjektivním nastavením hranic nevěry v partnerském soužití a subjektivním chápáním fenoménu nevěry, což je, jak sama autorka v teoretickém úvodu poznamenává, téma v odborné literatuře značně zanedbávané.

Celá práce má rozsah 83 stran, dalších 88 stran poté tvoří přílohy (zejména přepisy relevantních částí rozhovorů). Tento rozsah práce považuji za více než dostatečný pro účely bc. práce. Práce dále sestává z rozsáhlé teoretické části, v níž autorka jednoznačně prokazuje, že se tématem dlouhodobě zabývá – to dokládá rovněž citování 115 zejména zahraničních zdrojů v seznamu literatury. Teoretickou část práce považuji za velmi kvalitní, dá-li se jí něco vytknout, jsou to občasné odklony od odborného stylu práce a občasné toporné formulace. Rovněž překlepů se v textu vyskytuje o něco více než by bylo záhodno. Za lehce slabší považuji kapitoly týkající se vysvětlování evolučních rozdílů v nevěře (stále se autorce nepodařilo zcela vyhnout populární dikci při prezentaci evolučních východisek) a kapitoly popisující historicko-kulturní pohled na nevěru (na rozdíl od ostatních částí jsou vypsány z daleko méně zdrojů). Celkově je ale nutno poznamenat, že i když se daným tématem z odborného hlediska delší dobu zabývám, dozvěděla jsem se v rámci teoretické části práce řadu nových informací (což se mi v rámci bc. prací moc často nestává) a tuto část proto hodnotím opravdu jako velmi kvalitní.

Stěžejní částí práce je však část praktická (dělená na kvalitativní a kvantitativní část), v níž autorka pomocí kategoriální analýzy nachází kategorie v rámci odpovědí na tři stěžejní otázky týkající se nastavení limitů nevěry a subjektivního uchopení definice nevěry u 170 respondentů – což je číslo vsutku úctyhodné. Vřele doufám, že svůj postup, stejně jako výsledné kategorie uvede B. Kočvarová v rámci obhajoby a nebudu je tudíž popisovat. Jako školitelka práce bych však chtěla velmi vyzdvihnout schopnost autorky zorientovat se v takovém množství odpovědí (byl použit program atlas.ti, s nímž se studentka zcela samostatně naučila pracovat) a dále bych chtěla konstatovat, že práce s kvalitativními daty se mi zdá velmi citlivá a zdařilá, studentce se skutečně podařilo v rámci odpovědí postihnout a interpretovat řadu předem neočekávatelných kategorií a fenoménů. Co se týče kritiky této části práce, v textu se opět vyskytuje řada překlepů a pár drobných nepřesností (např. ANOVA je statistický test nikoliv program), to nicméně považuji za zanedbatelné. Jisté rezervy bych možná spatřovala v části diskuse, ale opět se mi zdá, že je to požadavek spíše již nad rámec požadavků kladených pro bakalářskou práci, v textu autorka schopnost interpretace i kritičnosti k výsledkům své studie opakovaně prokázala.

Práci celkově považuji za jednoznačně obhajitelnou a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**. Zároveň doufám, že se v budoucnu dočkáme pokračování výzkumu v rámci navazujícího studia.

V Praze 13.6. 2011

Mgr. Kateřina Klapilová